

Alice schreef:

Het oude en het nieuwe

Het is alweer een tijd geleden dat we daar huilend tegen elkaar stonden, in die keuken op Ibiza. Wat een avontuur gingen we aan met elkaar, zonder dat we wisten dat het ons zoveel zou brengen. Want wat gebeurt er als je dochter ineens allerlei zaken uit het verleden met je wil doornemen met haar visie daarop en haar gevoelens die in de loop van haar leven tot gestolde overtuigingen lijken te zijn geraakt? In ons geval ging dat bijzonder goed. Zoals je kunt lezen in ons boek, ging dat niet vanzelf en het heeft nog wel een klein jaar geduurd voordat er werkelijk met de opbouw kon worden begonnen, hoewel we dat destijds niet zo hebben ervaren. Onze band was er immers al, maar hij veranderde. Mijn wens was dat het weer innig zou worden zoals vroeger, toen Mayke nog klein was en tijdens onze tijd samen in het ouderlijk huis. Ik nam toen aan dat dat een illusie was. Nu weet ik dat die illusie is uitgekomen, een klein wonder. Zoals we al schreven konden we elkaar lossen laten, Mayke meer op eigen benen, sterker in wat ze wilde en hoe ze dat in haar leven vorm wilde geven en ik veel meer haar kunnen laten ook in de dingen waar ik het niet altijd met haar eens was. Ook geen zorg-slapeloze nachten meer. Ze redt zich wel en als ze hulp nodig heeft ben ik er toch wel. Het nieuwe heeft zich doorgezet en we hebben heerlijke gesprekken samen, delen onze diepere zielenroerselen met elkaar, leren van elkaar en groeien door, met en aan elkaar.

Een nieuwe ontwikkeling

Mayke kreeg op haar werk een nieuwe insteek: het geven van trainingen Systemisch Werk bij Nalatenschaps-Mediation. Naar aanleiding daarvan vertelde ze me dat ze zich ineens realiseerde dat ze eigenlijk nogal in het ongewisse tastte over hoe dat bij ons geregeld was. Als onderdeel van een samengesteld gezin dat verschillende systemen met zich meebracht was ze benieuwd of er nog addertjes onder het gras zouden zitten in de vorm van oud zeer dat bij het verdelen van de erfenis ineens als een verrassing uit de hoge hoed zou komen. Het leek ons zinnig om met mijn drie kinderen eens om de tafel te gaan om een en ander met elkaar in goede harmonie te bespreken en ook op zoek te gaan naar waar het onderling eventueel nog schuurde of niet lekker zat. Ik ben Mayke dankbaar voor het initiatief dat ze hierin nam. Het werd een ouderwetse reünie van mijn kinderen met mij en mijn man. Zonder aanhang. Dat was een waar cadeau voor ons. Wat hebben we in die zeven uur dat we samen waren veel uitgewisseld, herinneringen opgehaald en gelachen over de luguberheden van het doodgaan en hoe daar op te reageren. Vragen die hen bezighielden die om opheldering vroegen werden beantwoord. Vragen aan elkaar openbaarden nieuwe inzichten. En ondertussen wisten mijn kinderen steeds meer over hoe wij het geregeld hadden voor alle kinderen en hoe we eventueel ons afscheid voor ons zagen, namelijk nu nog lang niet...;-) Ik voelde me rijk met die drie en met mijn lief. En zoals Mayke al schreef, de familieverhoudingen zijn op een of andere manier weer een beetje verschoven. Zelfs in het contact met mijn zoons. Niet alles is opgelost, maar er zit schot in en dat voelt ook als groei.

Wat ik ondertussen in mijn werk leerde

In het werk met moeders en dochters dat nu steeds meer mijn kant op kwam, leerde ik vooral dat niet alles altijd hoeft te worden uitgesproken tussen kinderen en hun ouders om wel weer meer verbinding te krijgen als die wat is verloren gegaan. Dat het werk dat je als moeder kunt doen voordat je met je dochter spreekt over wat er niet lekker gaat tussen jullie, soms al de nodige ademruimte biedt voor je dochter. Waardoor je ineens voelt dat het lekkerder loopt, je je lossen kunt begeven in het contact met haar. Dit geeft voor haar op haar beurt weer ruimte om ook eens na te denken hoe het voor jou als moeder is of is geweest. Dat kan mild stemmen en moed geven om af en toe ook eens iets los te laten over hoe je eigen waarheid je soms parten heeft gespeeld in het contact met je moeder. Zonder veel ophef of gedoe. Dank jullie wel, moeders en dochters, voor deze mooie leerervaring.